

«Літопис подвигу і пам'яті»

«В боях жорстоких проливалась кров

За річку

Ворсклу й сонячний Дніпро,

За

кожне місто, кожне село,

За все, що на землі росло,

За усмішки дітей, за світлий клас,

За мир, за щастя кожного із нас.»

2 червня у бібліотеці № 119 хвилююче
пройшла бесіда-діалог
**«Літопис
подвигу і пам'яті»**

з юними читачами про членів родин – учасників
Великої Вітчизняної війни (за проектом
Деснянської ЦБС «Треба жити і пам'ятати»).

Війна, що прийшла на українську землю
червневим ранком 1941 року, увірвалася до кожної
сім'ї, до кожної оселі, відібрала мільйони життів,
перетворила в руїни тисячі міст і сіл. Ми дивимось

про героїчні воєнні роки фільми, читаємо книги, але найціннішими свідками тих страшних подій є пожовтілі фотокартки, фронтові листи-трикутники, фронтові нагороди, які, на щастя, зберігаються в українських родинах. І для нашої зустрічі діти відшукали у сімейних архівах цю живу історію війни. З хвилюванням і болем школярі роздивлялися світлини рідних і відчували гордість за них, адже вони були справжніми героями.

Уважно юні читачі слухали зворушливу розповідь бібліотекаря Шевченко С. Ю. про трагічну долю її дідуся Івана Андрійовича, який пройшов важкими шляхами війни з її перших днів і загинув у 1944 році. Було йому всього 33 роки, і залишилися у нього дві донечки 6-ти і 12-ти років, які протягом трьох десятиліть не знали, де знайшов останній прихисток їхній тато. Лише у 1975 році, до 30-річчя Перемоги, вони отримали листа від школярів селища на Волині, які розшукали родичів усіх воїнів, похованих у місцевій братській могилі і запросили на відкриття пам'ятника. Наших читачів дуже вразила пошукова робота юних слідопитів і зацікавив фотоальбом, який волинські школярі оформили і подарували родичам загиблих, а бібліотекар принесла на зустріч.

Схвицьовано гості бібліотеки читали вірші про ту страшну війну, про Велику Перемогу, переглядали документальну стрічку про визволення України від німецько-фашистських загарбників за сценарієм Олександра Довженка, прослухали бібліографічний огляд книжкової виставки «Зі сплаву мертвих і живих писалось ім'я - Перемога» і переконалися, що народна біда не забувається, вона застерігає, навчає бути пильними та чесними перед героями минулих і нинішніх днів.

